

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo	5
dne: - 1 -09- 2022	
_____ krát Přílohy: _____	
Vyřizuje:	

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-70598-21/ODK-2022

Praha 1. září 2022
Přílohy: 24

Ústavní soud
Joštova 8
660 83 Brno 2

Nepředchází

Navrhovatel: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, příslušné k podání návrhu podle § 64 odst. 2 písm. g) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, v platném znění, a podle § 123 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění

adresa pro doručování: náměstí Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Účastník řízení: **Město Krásná Lípa**, se sídlem Masarykova 246/6, 407 46 Krásná Lípa

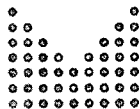
N á v r h

na zrušení čl. 5 odst. 4 obecně závazné vyhlášky města Krásná Lípa č. 2/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství.

I.

Proces vydání napadené obecně závazné vyhlášky

Zastupitelstvo města Krásná Lípa na svém řádně svolaném zasedání splňujícím požadavek veřejnosti schválilo dne 11. října 2021 obecně závaznou vyhlášku č. 2/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství (dále též „OZV č. 2/2021“ či „vyhláška“). Ze zápisu ze zasedání Zastupitelstva města Krásná Lípa konaného dne 11. října 2021 bylo zjištěno, že vyhláška byla přijata na tomto zasedání zastupitelstva města způsobem odpovídajícím zákonu č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), když pro její vydání hlasovala nadpoloviční většina všech členů zastupitelstva města

(PRO: 17, PROTI: 1, ZDRŽ.: 0). Z celkového počtu 21 zastupitelů bylo při hlasování v zasedací místnosti přítomno 18 zastupitelů (omluveno: 3).

Vyhlášení právních předpisů obce schválených do 31. prosince 2021 se dle § 12 zákona o obcích děje vyvěšením na úřední desce obecního úřadu po dobu nejméně 15 dnů. V souladu s citovaným ustanovením zákona o obcích byla dotčená obecně závazná vyhláška dne 20. října 2021 vyvěšena na úřední desce Městského úřadu Krásná Lípa, odkud byla dne 5. listopadu 2021, tedy po řádném uplynutí patnácti dnů, sejmuta. K nabytí účinnosti došlo dle čl. 8 OZV č. 2/2021 dne 1. ledna 2022.

Důkazy:

- Obecně závazná vyhláška města Krásná Lípa č. 2/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství (příloha č. 1)
- Zápis ze zasedání Zastupitelstva města Krásná Lípa konaného dne 11. října 2021 (příloha č. 2)
- Zveřejněná informace ve smyslu § 93 odst. 1 zákona o obcích o místě, době a navrženém programu k zasedání zastupitelstva obce konanému dne 11. října 2021 (příloha č. 3)

II.

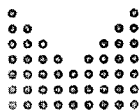
Chronologie jednání s městem Krásná Lípa

Ministerstvo vnitra přípisem ze dne 9. listopadu 2021, č. j. MV-170422-2/ODK-2021, zaslalo městu Krásná Lípa, posouzení zákonnosti předmětné OZV a současně město požádalo v termínu do 15 dnů ode dne doručení tohoto posouzení o sdělení, zda a v jakém termínu je ochotno zjednat nápravu zjištěných rozporů se zákonem.

Dne 22. listopadu 2021 obdrželo Ministerstvo vnitra v rámci neformální komunikace vyjádření města Krásná Lípa, kde odmítá zjednání nápravy. S ohledem na výše uvedené Ministerstvo vnitra zahájilo proto dozorový proces v souladu s § 123 odst. 1 zákona o obcích.

Výzvu ke zjednání nápravy č. j. MV-170422-5/ODK-2021 ze dne 13. prosince 2021 odeslalo Ministerstvo vnitra městu Krásná Lípa poté, co bylo město na rozpor vyhlášky se zákonem upozorněno, proběhlo písemné vyjasňování názorů, přičemž město odmítlo nápravu u napadaného ustanovení vyhlášky zjednat.

Výzva ke zjednání nápravy byla městu Krásná Lípa doručena dne 14. prosince 2021. Šedesátidenní lhůta pro zjednání nápravy proto městu Krásná Lípa

uplynula dnem 12. února 2022. Náprava nebyla ze strany města Krásná Lípa zjednána. Město Krásná Lípa přípisem ze dne 16. března 2022, č. j. KraL-1035/2022/fri, informovalo Ministerstvo vnitra o tom, že na 19. zasedání ZM dne 7. března 2022 byla projednána výzva Ministerstva vnitra č. j. 170422-5/ODK-2021 ze dne 13. prosince 2021 ke zjednání nápravy obecně závazné vyhlášky města Krásná Lípa č. 2/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství a bylo přijato usnesení č. ZM č. 19-30/2022, z kterého vyplývá, že zastupitelstvo neschválilo úlevu v čl. 5 odst. 4 vyhlášky bez náhrady vypustit.

Ministerstvo vnitra proto dopisem (ev. pod č. j. MV-70598-9/ODK-2022), doručeným dne 13. dubna 2022, městu oznámilo, že s ním zahajuje správní řízení o pozastavení účinnosti části OZV č. 2/2021, a současně jej poučilo o jeho procesních právech a povinnostech.

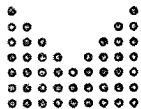
Za účelem provedení důkazů nařídilo Ministerstvo vnitra v souladu s § 49 správního řádu ústní jednání, o čemž bylo město Krásná Lípa vyrozuměno přípisem ze dne 13. dubna 2022, č. j. MV-70598-9/ODK-2022. Dne 21. dubna 2022 byla správnímu orgánu doručena omluva ze strany města (č. j. MV-70598-10/ODK-2022), v níž byly uvedeny důvody, pro které se zástupce města nemůže ústního jednání zúčastnit, a dále žádost o stanovení jiného termínu. Ministerstvo vnitra přípisem ze dne 25. dubna 2022, č. j. MV-70598-11/ODK-2022, informovalo město Krásná Lípa o zrušení ústního jednání plánovaného na 27. dubna 2022 a v souladu s ustanovením § 49 a § 59 správního řádu město předvolalo k ústnímu jednání za účelem provedení listinných důkazů, které se uskutečnilo dne 5. května 2022 v 10:00 hodin v budově Ministerstva vnitra, nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4, č. dveří 701.

Důkazy byly provedeny listinami založenými ve správním spise pod sp. zn. MV-70598/ODK-2022. Provedení důkazu listinami bylo realizováno tak, že Ministerstvo vnitra konstatovalo v souladu s § 53 odst. 6 správního řádu obsah listin.

Při ústním jednání dne 5. května 2022 Ministerstvo vnitra ukončilo dokazování ve věci a zástupce města Krásná Lípa seznámilo s podklady pro vydání rozhodnutí a dalo jim možnost vyjádřit se k nim ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Město Krásná Lípa využilo svého práva, přičemž mu byla poskytnuta lhůta k vyjádření do 19. května 2022.

Dne 19. května 2022 obdrželo Ministerstvo vnitra vyjádření města Krásná Lípa ze dne 18. května 2022, č. j. KraL-2956/2022/fri.

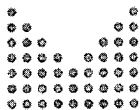
Rozhodnutím ze dne 27. května 2022 (ev. pod č. j. MV-70598-14/ODK-2022) Ministerstvo vnitra pozastavilo účinnost čl. 5 odst. 4 obecně závazné vyhlášky města Krásná Lípa č. 2/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství. Rozhodnutí bylo v předmětné věci vydáno dne 30. května 2022,

tj. v zákonné lhůtě. Rozhodnutí bylo městu Krásná Lípa doručeno dne 31. května 2022. Oznámení o zveřejnění aktu ve Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů proběhlo dne 31. května 2022. Rozhodnutí na úřední desce a elektronické úřední desce bylo vyvěšeno dne 1. června 2022 a sejmuto dne 17. června 2022. V zákonné lhůtě město dne 13. června 2022 doručilo proti rozhodnutí o sistaci rozklad (ev. pod č. j. MV-70598-17/ODK-2022), který byl ministrem vnitra zamítnut (ev. pod č. j. MV-70598-20/ODK-2022), s nabytím právní moci k 10. srpna 2022.

Důkazy:

- Posouzení zákonnosti obecně závazné vyhlášky č. 2/2021 města Krásná Lípa – průvodní dopis, ev. pod č. j. č. j. MV-170422-2/ODK-2021 (příloha č. 4)
- Právní posouzení obecně závazné vyhlášky města Krásná Lípa č. 2/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, ev. pod. č. j. MV-70598-1/ODK-2022 (příloha č. 5)
- Vyjádření k posouzení zákonnosti obecně závazné vyhlášky města Krásná Lípa č. 2/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, ze dne 22. listopadu 2021, č. j. KraL-5561/2021/fri (příloha č. 6)
- Výzva Ministerstva vnitra ke zjednání nápravy, ev. pod č. j. MV-170422-5/ODK-2022 (příloha č. 7)
- Doručenka k Výzvě Ministerstva vnitra ke zjednání nápravy, ev. pod č. j. MV-170422-5/ODK-2022 (příloha č. 8)
- Sdělení města Krásná Lípa doručené ze dne 16. března 2022, č. j. KraL-1035/2022/fri (příloha č. 9)
- Oznámení o zahájení správního řízení a předvolání k ústnímu jednání, ev. pod č. j. MV-70598-9/ODK-2022 (příloha č. 10)
- Právní rozbor k č. j. MV-70598-9/ODK-2022 (příloha č. 11)
- Žádost o změnu termínu ústního jednání ze dne 20. dubna 2022, č. j. KraL-2330/2022/fri (příloha č. 12)
- Pozvánka na ústní jednání, ev. pod č. j. MV-70598-11/ODK-2022 (příloha č. 13)

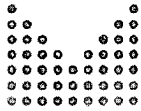
- Protokol o ústním jednání, provedení důkazů a seznámení s podklady pro rozhodnutí, ev. pod č. j. MV-70598-12/ODK-2022 (příloha č. 14)
- Vyjádření k zahájení správního řízení ze dne 18. května 2022, č. j. KraL-2956/2022/fri (příloha č. 15)
- Rozhodnutí o sistaci ze dne 27. května 2022, ev. pod č. j. MV-70598-14/ODK-2022 (příloha č. 16)
- Doručenko k rozhodnutí o sistaci (příloha č. 17)
- Oznámení o zveřejnění aktu, ev. pod sp. zn. MV-70598/ODK-2022 (příloha č. 18)
- Vyvěšení rozhodnutí o sistaci na úřední desce Městského úřadu Krásná Lípa, č. j. KraL-3693/2022/kav (příloha č. 19)
- Rozklad proti rozhodnutí ze dne 10. června 2022, č. j. KraL-3482/2022/fri (příloha č. 20)
- Rozhodnutí ministra vnitra o rozkladu, ev. pod č. j. MV-70598-20/ODK-2022 (příloha č. 21)
- Doručenko k rozhodnutí ministra vnitra o rozkladu (příloha č. 22)

III.

Právní argumentace Ministerstva vnitra

Dle § 123 odst. 1 zákona o obcích pozastaví Ministerstvo vnitra účinnost obecně závazné vyhlášky, která je v rozporu se zákonem. Při posuzování souladu obecně závazné vyhlášky se zákonem Ministerstvo vnitra zkoumá, zda (i) byla vyhláška vydána orgánem k tomu zmocněným, tj. zastupitelstvem obce, dále zda (ii) se obec při jejím vydání nepohybovala mimo meze jí svěřené věcné působnosti, zda (iii) obec nezneužila zákonem svěřenou působnost a zda (iv) není obecně závazná vyhláška nezákonná pro svoji „nerozumnost“.

S ohledem na skutečnosti uvedené v bodě I. tohoto rozhodnutí lze konstatovat, že OZV byla vydána k tomu příslušným orgánem obce a za dodržení procedurálního postupu stanoveného zákonem o obcích. Z hlediska kritéria uvedeného v bodě (i), tj. z procesního hlediska, tak OZV v přezkumu zákonnosti obstála a lze přikročit k hodnocení její zákonnosti podle dalších kritérií, tj. z obsahového hlediska.

Relevantní ustanovení OZV zní takto:

Čl. 5 Osvobození a úlevy

- 4) *Touto vyhláškou se dále poskytuje úleva na poplatek na dobu trvání úlevy ve výši 440 Kč (nebo příslušná část za každý měsíc trvání úlevy v příslušném kalendářním roce) poplatníkovi dle § 10e písm. a) zákona o místních poplatcích.*

Ministerstvo vnitra za diskriminační považuje zvýhodnění (ve formě osvobození či úlevy na poplatek) osob s trvalým pobytem v obci, tj. jedné skupiny poplatníků. Ačkoli je obec zákonem obecně zmocněna stanovit v obecně závazné vyhlášce úlevu na místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, stanovení úlevy pro poplatníky z titulu přihlášení v obci, tj. pro celou jednu z kategorií poplatníků, **jak jsou vymezeny v § 10e zákona o místních poplatcích, v čl. 5 odst. 4 OZV obchází zákonnou konstrukci tohoto poplatku, stejně jako do ní vtělenou představu zákonodárce o spravedlivém rozdělení nákladů na provoz systému nakládání s komunálním odpadem mezi jednotlivé kategorie poplatníků.**

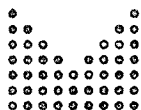
Osvobozením od poplatku toliko pro první kategorii zákonem stanovených poplatníků, pro niž, stejně jako pro kategorii druhou, nevyvratitelně platí, že využívá systému nakládání s komunálním odpadem, je na druhou kategorii poplatníků přenášen celý vybíraný příspěvek na provoz systému formou poplatku. **Výše zmíněná neospravedlnitelnost zvýhodnění jedné kategorie poplatníků před druhou skrze osvobození od poplatku v čl. 5 odst. 4 OZV tudíž vyplývá rovněž z toho, že osvobození takového rozsahu a charakteru bude vždy zcela zjevně nepřiměřené sledovaným cílům, a to ať už jsou takové cíle jakékoliv.**

Čl. 5 odst. 4 OZV je tudíž v rozporu s § 10e zákona o místních poplatcích a čl. 1 větou první Listiny základních práv a svobod.

S ohledem na to, že relevantní ustanovení OZV neobstálo již v hodnocení podle bodu (iii), neposuzovalo již Ministerstvo vnitra jeho zákonnost z hlediska kritéria uvedeného pod bodem (iv), tj. z hlediska jeho (ne)rozumnosti.

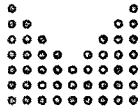
IV. Argumentace města k závěrům Ministerstva vnitra

Město Krásná Lípa se s právním posouzením OZV č. 2/2021 neztotožnilo a ve vyjádření ze dne 18. května 2022, č. j. KraL-2956/2022/fri, město především zdůrazňuje:

Místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (nyní místní poplatek za obecní systém odpadového hospodářství) byl ve městě zaveden již v roce 2002. Průběžně je obecní systém odpadového hospodářství zdokonalován, město zapracovává nové povinnosti, které mu v průběhu let stanovuje zákonodárce novelami právních předpisů (zákon o odpadech a související vyhlášky), čímž se městu stále navyšují výdaje za odpadové hospodářství. Po celou tuto dobu vybírá město Krásná Lípa poplatek dle platných právních předpisů a zapracovává veškeré novely zákona o místních poplatcích a tomu přizpůsobuje i výkon správy poplatku, kterou vykonává Městský úřad Krásná Lípa. Předmětnou úlevu město ve vyhlášce zavedlo s platností od 1. ledna 2014. Město Krásná Lípa se tím v podstatě snaží kompenzovat rozdíl, který vznikl nastavením dvou kategorií poplatníků v zákoně. A to (podle současně platného zákona o místních poplatcích) poplatníků dle § 10e písm. a) - fyzická osoba přihlášená v obci (dále jen „trvale bydlící“) a poplatníků dle § 10e písm. b) - vlastník nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášena žádná osoba a která je na území obce (dále jen „rekreant“). Trvale bydlící platí poplatek v objektu za osoby, tzn., že čtyřčlenná rodina bydlící společně v jednom domě platí 4x 660 Kč za kalendářní rok a rekreant užívající dům často společně s dalšími členy širší rodiny a v období od jara do podzimu (někteří i v zimním období) platí pouze 1x 1 100 Kč za kalendářní rok. Všichni poplatníci využívají v rámci poplatku systém odpadového hospodářství. A ve výsledku zaplatí trvale bydlící výrazně víc než rekreant, což může naopak, uplatní-li město aplikovaný pohled Ministerstva vnitra, působit diskriminačně právě pro trvale bydlící. Město Krásná Lípa se domnívá, že pokud zákonodárce takto vymezil kategorie poplatníků, nevzal v potaz, že srovnatelným způsobem užívání objektů ve městě dojde k této nerovnováze a za „stejnou“ věc (místní poplatek) bude jedna skupina poplatníků (trvale bydlící) platit víc než druhá. Stanovením úlevy město chtělo dosáhnout splnění představy zákonodárce o spravedlivém rozdělení nákladů na provoz obecního systému odpadového hospodářství mezi jednotlivé kategorie poplatníků. Město Krásná Lípa se tedy domnívá, že jeho postup není projevem libovůle, ale je založen na objektivních a rozumných důvodech.

Od roku 2019 má město ve sběrném dvoře instalovanou váhu (servisovaná, kalibrovaná automobilová mostní váha) a má tak přesný přehled o množství odpadů odevzdaných trvale bydlícími a rekreanty. Za kalendářní rok 2020 přivezli trvale bydlící: 30,96 kg/na poplatníka/za rok a rekreanti: 127,45 kg/na poplatníka/za rok objemného odpadu. Za kalendářní rok 2021 přivezli trvale bydlící: 35,41 kg/na poplatníka/za rok a rekreanti: 82,47 kg/na poplatníka/za rok objemného odpadu. Výše uvedené je více než vypovídající o tom, že prospěch ze systému v tomto případě mají rekreanti větší měrou než trvale bydlící. Pokud se k tomu přidá fakt, že město nemůže rekreanty započítat do nároku na slevu na poplatek za ukládání komunálního odpadu na skládku, tak zavedení úlevy pro trvale bydlícího, který i přesto platí více než rekreant, považuje město Krásná Lípa za nediskriminační a jeho důvody za legitimní a akceptovatelné.

Předmětnou úlevu obsahovaly předchozí vyhlášky města Krásná Lípa (č. 4/2019, č. 1/2017 a č. 5/2015), které nebyly shledány v rozporu se zákonem při kontrolách zákonnosti MV ČR, odborem veřejné správy, dozoru a kontroly, oddělením dozoru Ústí nad Labem – Liberec. Úleva ve vyhlášce (č. 2/2021) posuzovaná v roce 2021 byla najednou shledána v rozporu s čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod a § 35 odst. 3 písm. a) zákona o obcích ve spojení s § 10e a násl. zákona o místních poplatcích. Při posuzování v roce 2021 se vycházelo z judikatury Ústavního soudu (nálezů z roku 2003, 2006, 2010) a stanoviska Veřejné ochránkyně práv ze dne 20. dubna 2015. Tyto ale existovaly již v době kontrol předchozích vyhlášek, které rovněž obsahovaly úlevu, a to byly vyhlášky shledány v souladu se zákonem. Město Krásná Lípa nerozumí tomu, co zapříčinilo změnu právního názoru ministerstva.

Město Krásná Lípa se domnívá, že předmětný poplatek není fakticky novým poplatkem, ale došlo pouze k přejmenování předchozího poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, který zákon o místních poplatcích již obsahoval. Princip poplatku zůstal stále stejný a to, že má ze systému prospěch každá osoba, která je přihlášená v obci nebo vlastní na území obce nemovitou věc zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba, a to zásadně stejnou měrou, platilo i u předchozího poplatku.

Ve vyjádření města č. j. KraL- 1652/2022/fri – zaslání podkladů město žádalo o upřesnění, resp. vysvětlení některých nesrovnalostí ve výzvě Ministerstva vnitra ze dne 13. prosince 2021 č. j. MV-170422-5/ODK-2021.

V.

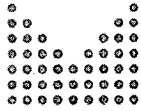
Vypořádání argumentů města Ministerstvem vnitra

Při zavedení místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství musejí obce postupovat striktně v souladu a v mezích ustanovení jeho § 10d až § 10h, § 10o až § 10r a § 14 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, v platném znění.

Osoba poplatníka místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je vymezena v § 10e zákona o místních poplatcích, podle kterého je poplatníkem tohoto poplatku

a) *fyzická osoba přihlášená v obci nebo*

b) *vlastník nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba a která je umístěna na území obce.*

Předmětem daného poplatku je podle § 10f zákona o místních poplatcích *jednotlivá možnost využívat obecní systém odpadového hospodářství, která je dána*

a) *přihlášením v této obci,*

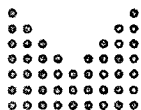
b) *vlastnictvím jednotlivé nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášena žádná fyzická osoba a která se nachází na území této obce.*

Z citovaných ustanovení vyplývá, že zákon rozlišuje dvě kategorie poplatníků, tj. osoby přihlášené v obci a vlastníky nemovitostí vymezeného typu, přičemž tyto dvě kategorie poplatníků – jak s ohledem na konstrukci ustanovení vymezujícího osobu poplatníka, tak s ohledem na vymezení předmětu poplatku – staví na stejnou úroveň. To potvrzuje i důvodová zpráva k novele zákona č. 543/2020 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností, a to s účinností od 1. 1. 2021, jímž byl místní poplatek za obecní systém odpadového hospodářství do zákona o místních poplatcích zaveden a která uvádí: „**Poplatek za obecní systém odpadového hospodářství je *poplatek za samotnou existenci systému nakládání s komunálním odpadem v obci. Tento poplatek vychází z principu, že ze systému má prospěch každá osoba, která je přihlášena v obci nebo vlastní na území obce nemovitou věc zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášena žádná fyzická osoba, a to zásadně stejnou měrou. Proto obec zavede tento poplatek v pevné výši s tím, že se platí samostatně z důvodu přihlášení a samostatně z důvodu vlastnictví každé jednotlivé nemovité věci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba.***“

V návaznosti na účinnost této novely se od 1. 1. 2021 změnila výkladová praxe Ministerstva vnitra, která reflektuje novou odpadovou legislativu.

V případě, že si obec zvolí konkrétní variantu místního poplatku za komunální odpad, musí respektovat její charakter a zákonodárcem stanovené základní parametry. V případě poplatku za obecní systém odpadového hospodářství tak nelze plošně stanovit různou výši sazby pro osoby v obci přihlášené a osoby vlastníci zde zákonem stanovenou nemovitou věc, v níž není přihlášena žádná fyzická osoba, a to ani prostřednictvím osvobození či úlev; ze stejných důvodů nelze ani stanovit různou sazbu poplatku pro „podskupiny“ těchto poplatníků (tj. např. pro osoby vlastníci nemovitou věc zahrnující stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášena žádná fyzická osoba). **V opačném případě obec nepřipustně zasahuje do základního parametru poplatku.**

Od poplatku za obecní systém odpadového hospodářství je možné mimo jiné osvobodit osobu dle § 10g písm. a) zákona o místních poplatcích, které poplatková

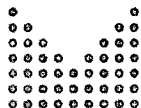
povinnost vznikla z důvodu přihlášení v obci a která je poplatníkem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci v jiné obci a má v této jiné obci bydliště. Předmětné osvobození se uplatní pouze pro dílčí předmět poplatku podle § 10f písm. a), tedy dílčí předmět naplněný z titulu **přihlášení v obci**, protože se vztahuje k osobě produkující komunální odpad. Není proto zavedeno osvobození ve vztahu k vlastníkům nemovitých věcí zahrnujících byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve kterých není přihlášená žádná fyzická osoba. Osvobození podle písm. a) se uplatní na poplatníky, kteří jsou poplatníky poplatku za obecní systém odpadového hospodářství v obci, **kde jsou přihlášení (srov. § 10e), ale mají bydliště v jiné obci, kde platí poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci.**

Pro účely poplatků se za přihlášení fyzické osoby považuje dle § 16c písm. a) zákona o místních poplatcích přihlášení k trvalému pobytu podle zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel) v platném znění. Pojem bydliště nalezneme v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění, v ustanovení § 80. Občan ČR může mít jen jedno místo trvalého pobytu na našem území, a to výhradně v objektu, který je určen pro bydlení, ubytování nebo individuální rekreaci, a současně je označen číslem popisným, evidenčním nebo orientačním. Obecně se již ví, že trvalý pobyt nezakládá jakékoli právo například na bydlení, jako tomu bylo kdysi, protože se jedná jen o evidenční údaj. Zcela jiný pojem je bydliště. Může a nemusí se totiž ztotožňovat s místem trvalého pobytu. Občanský zákoník upravuje, že *„Člověk má bydliště v místě, kde se zdržuje s úmyslem žít tam s výhradou změny okolností trvale; takový úmysl může vyplývat z jeho prohlášení nebo z okolností případu. Uvádí-li člověk jako své bydliště jiné místo než své skutečné bydliště, může se každý dovolat i jeho skutečného bydliště. Proti tomu, kdo se v dobré víře dovolá uvedeného místa, nemůže člověk namítat, že má své skutečné bydliště v jiném místě.“* Pouhé formální přihlášení se k trvalému pobytu ještě nemusí znamenat trvalé žití (bydliště) v obci.

Pro usnadnění orientace poplatníků v komplexu právní úpravy lze do OZV převzít i zákonná osvobození, která platí nezávisle na jejím obsahu. Rozhodne-li se obec tato zákonná osvobození do OZV převzít, musí tak učinit v jejich plném rozsahu, neboť opačný postup by byl v rozporu s účelem převzetí příslušných ustanovení a narušoval by právní jistotu adresátů OZV.

Obec je dále ve smyslu ustanovení § 14 odst. 3 písm. a) a b) zákona o místních poplatcích oprávněna v OZV o místních poplatcích stanovit úlevy a osvobození od místního poplatku. Zákon v případě úlev neobsahuje žádné bližší podrobnosti takové úpravy.

Osvobození a úlevy od poplatku musí mít vždy návaznost na předmět poplatku nebo specifické postavení poplatníka, které má vliv na jeho vztah k poplatkové povinnosti. Jejich účelem je totiž zmírnění či eliminace případných negativních dopadů

zavedení místního poplatku na vybrané skupiny obyvatel (ekonomický či sociální aspekt), případně v této souvislosti upřednostnění určité skupiny obyvatel, kterou obec preferuje. **Přitom obec musí respektovat ústavně zakotvený princip rovnosti a zákazu diskriminace a dbát na to, aby nedocházelo k nedůvodnému zvýhodňování jedné skupiny poplatníků před druhou.**

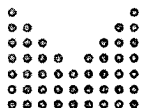
Za diskriminační je třeba chápat taková ustanovení, která umožňují rozdílné zacházení s určitou skupinou obyvatel obce na úkor jiné skupiny obyvatel. Jejich stanovení znamená nezákonnost. Proto, ačkoliv je stanovení případného osvobození nebo úlevy od poplatku a určení jejich subjektů v samostatné působnosti obce, obce nemohou taková ustanovení zakládat na ústavně nepřipustném rozlišování neboli diskriminaci.

Obcházení zákona, jak je definoval Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. II. ÚS 119/01, *„spočívá ve vyloučení závazného pravidla záměrným použitím prostředku, který sám o sobě není zákonem zakázaný, v důsledku čehož se uvedený stav stane z hlediska pozitivního práva nenapadnutelným. Jednání in fraudem legis představuje postup, kdy se někdo chová podle práva, ale tak, aby záměrně dosáhl výsledku právní normou nepředvídaného a nežádoucího.“*

Při posuzování skutečnosti, zda tato ustanovení jsou diskriminační nebo nikoliv, je třeba zkoumat smysl a účel daného osvobození (úlevy).

K tomu srov. náleží Ústavního soudu ze dne 10. prosince 2002 sp. zn. Pl. ÚS 16/02 (publikovaný pod č. 556/2002 Sb. a č. 152 ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu sv. 28), kde soud uvedl, že obecně závazná vyhláška *„rovnováhu mezi oběma kategoriemi poplatníků narušuje, když jednu z nich daným „osvobozením“ zvýhodňuje před druhou, a to za situace, kdy tento postup s ohledem na příslušnou právní úpravu nelze ospravedlnit věcnými důvody. Podle názoru Ústavního soudu byla obec sice oprávněna podle § 15 zákona o místních poplatcích stanovit úlevy a osvobození od poplatku, avšak vzhledem k citované právní úpravě nemohlo být pro přiznání „osvobození“ od poplatku prvotním (a neopomenutelným) kritériem trvalé bydliště fyzické osoby; pokud by tedy obec chtěla ve vyhlášce zakotvit možnost úlev či osvobození, musela by tak učinit na rovném základě, tj. pro obě skupiny poplatníků (samozřejmě za předpokladu, že by vyhláška nebyla nezákonná z jiných důvodů). Proto Ústavní soud pokládá předmětné ustanovení rovněž za diskriminační a rozporné s čl. 1 Listiny základních práv a svobod, jakož i s § 10b zákona o místních poplatcích.“*

Úleva na poplatek pro určité poplatníky poplatku za obecní systém odpadového hospodářství může být odůvodněna např. odlišnými podmínkami systému nakládání s komunálním odpadem v různých částech obce (např. absence svozu v zimních měsících v určitých lokalitách apod.).

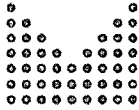

Naproti tomu **nelze stanovit plošnou úlevu či osvobození pro celou jednu ze zákonem stanovených skupin poplatníků tohoto poplatku** (tj. pro fyzické osoby přihlášené v obci na jedné straně nebo vlastníky nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci, ve které není přihlášena žádná fyzická osoba, na druhé straně). Takové osvobození či úleva je v rozporu se základní zákonnou konstrukcí daného poplatku, která klade obě skupiny poplatníků na roveň, stejně jako do ní vtělené představy zákonodárce o spravedlivém rozdělení nákladů na obecní systém odpadového hospodářství mezi jednotlivé kategorie poplatníků, a představuje tak obcházení zákona.

Podle výše zmíněného nálezu Ústavního soudu (jehož předmětem bylo osvobození od předchozího místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, nicméně jeho závěry lze zobecnit na jakékoli zvýhodnění jedné ze zákonných kategorií poplatníků, tj. i na úlevu, a – s ohledem na shodnou konstrukci obou poplatků – plně vztáhnout i na poplatek za obecní systém odpadového hospodářství) se zákonná úprava „snaží vytvořit systém placení místních poplatků, jenž by (alespoň do určité míry) spravedlivě rozdělil náklady na provoz systému nakládání s komunálním odpadem, jež mají být hrazeny formou místního poplatku, mezi dvě skupiny poplatníků, tj. fyzické osoby s trvalým bydlištěm v obci na straně jedné, jež poplatek platí ‚za osobu‘, a fyzické osoby – vlastníky nemovitostí určených k individuální rekreaci na straně druhé, jež poplatek platí ‚za nemovitost‘. Ústavní soud dále konstatoval, že osvobození jedné ze zákonem vymezených kategorií poplatníků rovnováhu mezi oběma kategoriemi poplatníků narušuje, když jednu z nich daným „osvobozením“ zvýhodňuje před druhou, a to za situace, kdy tento postup s ohledem na příslušnou právní úpravu nelze ospravedlnit věcně.

Tato zákonná konstrukce zohledňuje skutečnost, že zatímco osoby přihlášené v obci se zde typicky pravidelně zdržují (a tudíž produkují odpad celoročně), u jiných vlastníků nemovité věci je rozsah jejího užívání (a tudíž i produkce odpadu) obecně velmi variabilní (od nemovitých věcí užívaných více osobami celoročně po nemovité věci neužívané téměř vůbec); právě vazba poplatku na nemovitou věc má odpovídat jakémusi průměru.

Zákonem jednoznačně určené rozložení nákladů na obecní systém odpadového hospodářství mezi jednotlivé kategorie poplatníků je významné i z toho důvodu, že dané kategorie poplatníků se primárně liší tím, že pouze první z nich se podílí na vytváření politické reprezentace obce, zatímco druhá z nich nemá možnost výši poplatku (v rozsahu omezeném zákonnou horní hranicí) ani efektivitu provozovaného systému odpadového hospodářství ovlivnit.

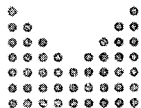
Ačkoli je tedy obec zákonem obecně zmocněna stanovit v obecně závazné vyhlášce úlevu na místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, stanovení úlevy pro poplatníky z titulu přihlášení v obci, tj. pro celou jednu z kategorií poplatníků, **jak jsou vymezeny v § 10e zákona o místních poplatcích, v čl. 5 odst. 4 OZV obchází zákonnou konstrukci tohoto poplatku**, stejně jako do ní vtělenou představu zákonodárce o spravedlivém rozdělení nákladů na provoz systému nakládání s komunálním odpadem mezi jednotlivé kategorie poplatníků.

Listina základních práv a svobod ve svém čl. 1 větě první stanoví, že „*lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech*“.

Podle Nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/02 „*ne každé nerovné zacházení s různými subjekty lze kvalifikovat jako porušení principu rovnosti, tedy jako protiprávní diskriminaci jedněch subjektů ve srovnání se subjekty jinými. Aby k porušení došlo, musí být splněno několik podmínek: s různými subjekty, které se nacházejí ve stejné nebo srovnatelné situaci, se zachází rozdílným způsobem, aniž by existovaly objektivní a rozumné důvody pro uplatněný rozdílný přístup.*“ Pokud by tedy byly důvody pro úlevu objektivně a rozumně ospravedlnitelné, tj. pokud by sledovaly legitimní cíl a pokud by byly použité prostředky sledovanému cíli přiměřené, nebylo by možno takto poskytnutou výhodu považovat za diskriminaci jiné skupiny poplatníků.

Podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 48/18: „*Porušením principu rovného zacházení není, jestliže obec v mezích své samostatné působnosti v oblasti odpadového hospodářství z legitimních důvodů a přiměřeným způsobem zvýhodňuje osoby s trvalým pobytem oproti osobám bez takového pobytu.*“ Obec je oprávněna zvýhodnit osoby s (trvalým) pobytem v obci, pokud k tomu má legitimní důvod a poskytované zvýhodnění je přiměřené obcí sledovanému cíli. Podle Ústavního soudu pak lze za legitimní cíl považovat plnění úkolů obce vyplývajících z § 35 odst. 2 zákona o obcích; dle tohoto ustanovení obec v samostatné působnosti ve svém územním obvodu „*dále pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku.*“ Pokud se tak tedy bude dít v souladu s výše uvedenými úkoly obce, může obec osoby s (trvalým) pobytem v obci určitým způsobem zvýhodnit.

V konkrétním posuzovaném případě odlišné reálné výše poplatku pro jednotlivé zákonem vymezené kategorie poplatníků (v důsledku úlevy na poplatku pro jednu z nich), které zákon o místních poplatcích staví na roveň, by pak legitimní a racionální důvody ospravedlňující rozdílné zacházení s těmito dvěma skupinami poplatníků v OZV mohly spočívat pouze ve specifických okolnostech, které nemohl zákonodárce

zohlednit v obecné úpravě. Současně by se – s ohledem na to, že OZV je právním předpisem, který se aplikuje do budoucna na předem neurčený okruh případů – musely vztahovat k daným skupinám poplatníků z povahy věci (tj. k charakteristickým rysům, které jsou s příslušnou kategorií zvýhodněných/znevýhodněných poplatníků nedílně spojeny). Tyto důvody by dále musely ospravedlňovat rozdílné zacházení s oběma kategoriemi poplatníků v jeho konkrétní podobě.

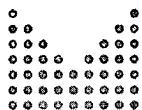
Existenci takovýchto důvodů pro stanovení úlevy na poplatku pro jednu ze zákonem vymezených kategorií poplatníků v OZV si lze v praxi obtížně představit.

Město Krásná Lípa odůvodnilo předmětnou úlevu ve svém vyjádření ze dne 18. května 2022, přičemž žádný z tam uváděných argumentů nepředstavuje – s ohledem na shora uvedené – legitimní důvod pro zvýhodnění poplatníků z titulu přihlášení v obci formou dané úlevy, a to ani jako takové, tím méně pak v její konkrétní výši.

Své tvrzení, že se poplatníci z titulu vlastnictví nemovité věci (rekreanti) podílejí na produkci komunálního odpadu v obci ve větší míře, než odpovídá jejich podílu na celkovém výnosu příslušného poplatku, město Krásná Lípa nijak nedoložilo. Nicméně daná skutečnost by nepředstavovala legitimní důvod pro zvýhodnění poplatníků z titulu přihlášení v obci ani při její faktické existenci, a to ze dvou na sobě nezávislých důvodů.

Především se tato deklarovaná skutečnost nevztahuje k daným skupinám poplatníků z povahy věci. Ze skutečnosti, že v nemovité věci není nikdo přihlášen, nevyplývá, že bude z této nemovité věci produkováno větší množství odpadu, než produkuje (kterákoli) osoba přihlášená v obci. Ani v případě, že by aktuálně kterýkoli poplatník z titulu vlastnictví nemovité věci (rekreant) ve městě Krásná Lípa produkoval více odpadu než kterýkoli poplatník z titulu přihlášení v obci, neodůvodňovalo by to rozdílnou reálnou výši poplatku (v důsledku úlevy) pro tyto dvě skupiny poplatníků v OZV, která se bude aplikovat po celou dobu své platnosti a účinnosti, a to nezávisle na tom, zda bude výše popsán hypotetický stav relevantní pro výši nákladů na systém odpadového hospodářství odpadu trvat, a na osoby, jež se stanou příslušníky té či oné kategorie poplatníků teprve v budoucnu.

Rozlišení reálné výše poplatku (při zohlednění úlevy) podle rozsahu produkovaného odpadu dále svou povahou koliduje se zákonnou konstrukcí místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, která obecně nezohledňuje rozsah produkce odpadu u jednotlivých poplatníků a zcela pomíjí další osoby produkující odpad v obci (tj. nejen osoby pobývající v nemovitostech, kde není nikdo přihlášen k pobytu, ale stejně tak i další osoby – např. nepřihlášené osoby dlouhodobě pobývající v obci v nemovité věci, v níž je přihlášena jiná osoba). Obec, která chce ve výši poplatku zohlednit rozsah odpadu produkovaného jednotlivými poplatníky, může namísto místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, jak je

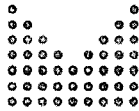
konstruován § 10d až § 10h zákona o místních poplatcích, zavést místní poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci podle § 10i až 10n zákona o místních poplatcích, se základem vycházejícím z reálné produkce odpadu podle jeho hmotnosti, objemu či kapacity soustředovacích prostředků na odpad. Existence dílčích nevýhod tohoto poplatku, na něž ve svém vyjádření ze dne 22. listopadu 2021, č. j. KraL-5561/2021/fri, upozorňuje město Krásná Lípa, je v dané souvislosti nepodstatná. Je věcí každé obce, pro který z místních poplatků za komunální odpad (popř. zda vůbec pro nějaký) se – po zvážení jejich celkových výhod a nevýhod – rozhodne; kterýkoli zvolený poplatek však musí poté akceptovat jako celek a plně respektovat jeho zákonem vymezené konstrukční prvky.

Argumentace (ve vyjádření ze dne 22. listopadu 2021 – příloha č. 6) vysokými náklady obce na provoz obecního systému odpadového hospodářství, které převyšují částku vybranou na příslušném poplatku a je nutno je zčásti saturovat z obecního rozpočtu (z rozpočtového určení daní, kdy město dostává od státu částku na občana, tedy na osobu s trvalým pobytem), je ve vztahu k odůvodnění předmětné úlevy naprosto nelogická, neboť tato úleva pasivní saldo obecního rozpočtu nesnižuje, ale zvyšuje.

Další argumenty uváděné ve vyjádření města Krásná Lípa ze dne 18. května 2022 jsou zjevně irelevantní. Skutečnost, že město Krásná Lípa usiluje o minimalizaci produkce smíšeného komunálního odpadu v obci, s nezákonností úlevy na poplatku pro jednu ze zákonem vymezených kategorií poplatníků nijak nesouvisí. Deklarovaná absence úmyslu obce kohokoli diskriminovat či zvýhodňovat voliče, kteří se podílejí na utváření politické reprezentace obce, nic nemění na tom, že objektivně v OZV k nerovnému zacházení s jednotlivými kategoriemi poplatníků – a to konkrétně ke zvýhodnění poplatníků z titulu přihlášení v obci, kteří se objektivně liší od poplatníků z titulu vlastnictví nemovité věci právě volebním právem ve volbách do obecního zastupitelstva – bez legitimního důvodu dochází.

Pro úplnost lze uvést, že předmětnou úlevu na poplatku nelze typově podřadit pod zvýhodnění osob s (trvalým) pobytem, které Ústavní soud připustil ve shora citovaném nálezu sp. zn. Pl ÚS 48/18, neboť se v podstatných ohledech liší, a to konkrétně v následujících směrech. Posuzovaná úleva na poplatku nepředstavuje odměnu za určité protiplnění mající oporu v úkolech obce vůči jejím občanům, současně zasahuje do oblasti upravené zákonem a fakticky tuto zákonnou úpravu modifikuje.

K nepřipustnosti zvýhodnění celé zákonem vymezené kategorie poplatníků dospěl i Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 16/02, kde v návaznosti na výše citovanou pasáž ohledně snahy o spravedlivé rozdělení nákladů na provoz systému nakládání s komunálním odpadem mezi jednotlivé kategorie poplatníků v § 10b zákona o místních poplatcích ve znění účinném do 31. prosince 2020 uvedl, že obecně

závazná vyhláška „rovnováhu mezi oběma kategoriemi poplatníků narušuje, když jednu z nich daným „osvobozením“ zvýhodňuje před druhou, a to za situace, kdy tento postup s ohledem na příslušnou právní úpravu nelze ospravedlnit věcnými důvody (a ostatně žádné takové důvody obcí Vír uvedeny nebyly). Podle názoru Ústavního soudu byla obec sice oprávněna podle § 15 zákona o místních poplatcích stanovit úlevy a osvobození od poplatku, avšak vzhledem k citované právní úpravě nemohlo být pro přiznání „osvobození“ od poplatku prvotním (a neopomenutelným) kritériem trvalé bydliště fyzické osoby; pokud by tedy obec chtěla ve vyhlášce zakotvit možnost úlev či osvobození, musela by tak učinit na rovném základě, tj. pro obě skupiny poplatníků (samozřejmě za předpokladu, že by vyhláška nebyla nezákonná z jiných důvodů). Proto Ústavní soud pokládá předmětné ustanovení rovněž za diskriminační a rozporné s čl. 1 Listiny základních práv a svobod, jakož i s § 10b zákona o místních poplatcích.“

Ministerstvo vnitra konstatuje, že již v „Právním posouzení obecně závazné vyhlášky“, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly, oddělení dozoru Ústí nad Labem – Liberec, ze dne 26. října 2021, bylo městu Krásná Lípa sděleno, že má-li město za to, že jím zvolený místní poplatek za obecní systém odpadového hospodářství není ve vztahu k zákonem vymezeným kategoriím poplatníků spravedlivý, může zavést místní poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci, který není paušálního charakteru, ale jeho výše se odvíjí buď od množství skutečně odkládaného směsného komunálního odpadu z nemovité věci nebo dle volby obce od poplatníkem objednané kapacity soustředovacích prostředků. K uvedenému Ministerstvo vnitra dále dodává, že zmíněnou rovnováhu mezi oběma kategoriemi poplatníků narušuje takové ustanovení obecně závazné vyhlášky, které jednu z nich daným osvobozením zvýhodňuje před druhou, a to za situace, kdy tento postup s ohledem na příslušnou právní úpravu nelze ospravedlnit věcnými důvody. Podle názoru Ministerstva vnitra bylo město Krásná Lípa sice oprávněno podle § 14 odst. 3 zákona o místních poplatcích stanovit úlevy a osvobození od poplatku, avšak vzhledem k citované právní úpravě nemohlo být pro přiznání osvobození od poplatku prvotním (a neopomenutelným) kritériem trvalé bydliště fyzické osoby; pokud by tedy město chtělo v OZV zakotvit možnost úlev či osvobození, muselo by tak učinit na rovném základě pro obě zákonem stanovené skupiny poplatníků.

V této souvislosti lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. dubna 2016, č. j. 6 Afs 24/2016–26, bod 9, jež správně uvádí, že „u místního poplatku má vymezení poplatníka **formální charakter**, neboť kritériem je zde trvalý pobyt fyzické osoby v obci, popř. vlastnictví stavby určené k individuální rekreaci, bytu nebo rodinného domu, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba (srov. § 10b odst. 1 zákona o místních poplatcích). **Zavádí se zde tedy nevyvratitelná právní domněnka, podle níž systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů obce využívá každá osoba splňující jedno z těchto formálních kritérií.**“ Lze tedy konstatovat, že zvolí-li si obec

zcela dobrovolně zavedení místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, akceptuje uvedenou nevyvratitelnou právní domněnku.

S ohledem na shora uvedené lze uzavřít, že výhrady města proti právnímu hodnocení Ministerstva vnitra byly vyhodnoceny jako **neopodstatněné**.

VI.

Ministerstvo vnitra s ohledem na výše uvedené shrnuje, že shledalo čl. 5 odst. 4 OZV v rozporu s § 10e zákona o místních poplatcích a čl. 1 větou první Listiny základních práv a svobod.

VII.

Z důvodů výše uvedených Ministerstvo vnitra navrhuje, aby Ústavní soud vydal tento

nález:

čl. 5 odst. 4 obecně závazné vyhlášky města Krásná Lípa č. 2/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, **se zrušuje** dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbirce zákonů.

Mgr. Bc. Vít Rakušan
1. místopředseda vlády
a ministr vnitra

Seznam příloh k podanému návrhu Ministerstva vnitra:

1. Obecně závazná vyhláška města Krásná Lípa č. 2/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství ✓
2. Zápis ze zasedání Zastupitelstva města Krásná Lípa konaného dne 11. října 2021 ✓
3. Zveřejněná informace ve smyslu § 93 odst. 1 zákona o obcích o místě, době a navrženém programu k zasedání zastupitelstva obce konanému dne 11. října 2021 ✓

4. Posouzení zákonnosti obecně závazné vyhlášky č. 2/2021 města Krásná Lípa – průvodní dopis, ev. pod č. j. č. j. MV-170422-2/ODK-2021 ✓
5. Právní posouzení obecně závazné vyhlášky města Krásná Lípa č. 2/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, ev. pod č. j. MV-70598-1/ODK-2022 ✓
6. Vyjádření k posouzení zákonnosti obecně závazné vyhlášky města Krásná Lípa č. 2/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, ze dne 22. listopadu 2021, č. j. KraL-5561/2021/fri ✓
7. Výzva Ministerstva vnitra ke zjednání nápravy, ev. pod č. j. MV-170422-5/ODK-2022 ✓
8. Doručenka k Výzvě Ministerstva vnitra ke zjednání nápravy, ev. pod č. j. MV-170422-5/ODK-2022 ✓
9. Sdělení města Krásná Lípa doručené ze dne 16. března 2022, č. j. KraL-1035/2022/fri ✓
10. Oznámení o zahájení správního řízení a předvolání k ústnímu jednání, ev. pod č. j. MV-70598-9/ODK-2022 ✓
11. Právní rozbor k č. j. MV-70598-9/ODK-2022 ✓
12. Žádost o změnu termínu ústního jednání ze dne 20. dubna 2022, č. j. KraL-2330/2022/fri ✓
13. Pozvánka na ústní jednání, ev. pod č. j. MV-70598-11/ODK-2022 ✓
14. Protokol o ústním jednání, provedení důkazů a seznámení s podklady pro rozhodnutí, ev. pod č. j. MV-70598-12/ODK-2022 ✓
15. Vyjádření k zahájení správního řízení ze dne 18. května 2022, č. j. KraL-2956/2022/fri ✓
16. Rozhodnutí o systaci ze dne 27. května 2022, ev. pod č. j. MV-70598-14/ODK-2022 ✓
17. Doručenka k rozhodnutí o systaci ✓
18. Oznámení o zveřejnění aktu, ev. pod sp. zn. MV-70598/ODK-2022 ✓
19. Vyvěšení rozhodnutí o systaci na úřední desce Městského úřadu Krásná Lípa, č. j. KraL-3693/2022/kav ✓
20. Rozklad proti rozhodnutí ze dne 10. června 2022, č. j. KraL-3482/2022/fri ✓
21. Rozhodnutí ministra vnitra o rozkladu, ev. pod č. j. MV-70598-20/ODK-2022 ✓
22. Doručenka k rozhodnutí ministra vnitra o rozkladu ✓
23. Záznam o oprávněných úředních osobách ✓
24. Pověření ředitele odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra k zastupování Ministerstva vnitra v řízení před Ústavním soudem ev. pod č. j. MV-70598-21/ODK-2022 ✓